

Neguțătorul

Alecu Donici

- Ia vin-încoace, măi nepoate!
Dar ce te-ai cufundat acolo-n socotele;
Vino de vezi aice un negustor cât poate

La cazuri, știi, mai grele.
Cunoști tu cea bucată de-aba, de molii roasă,
Și putredă, și groasă,
Ei bine, Dumnezeu
Trimise-un nătărău

Și iată bănișorii că-mi sunt acuma-n palmă,
Pe-un lucru făr' de seamă.
- Așa poate să fie, răspunse cel chemat,
Dar, unchiule, ești înșelat,
Că tu monedă falsă pe marfă ai luat.

Așa diplomația înșeală și se-nșeală,
Așa mai mulți din oameni, mic de la mare fură;
Cu osebire numai, că unii nu au gură

Să dea pe alții la iveală.